

**Președintele
Henry B. Eyring**
primul consilier în Prima
Președinție

Alegerea de a fi recunoscător

Tatăl nostru din Cer ne poruncește să fim recunoscători pentru toate lucrurile (vezi 1 Tesaloniceni 5:18) și El ne cere să mulțumim pentru binecuvântările pe care le primim (vezi D&L 46:32). Știm că toate poruncile Sale sunt menite să ne facă fericiți și, de asemenea, știm că încălcarea poruncilor duce la nefericire.

Astfel, pentru a fi fericiți și a evita nefericirea, trebuie să avem o inimă recunoscătoare. Am văzut în viețile noastre legătura dintre recunoștință și fericire. Deși noi, toți, am vrea să simțim recunoștință, nu este totuși ușor să fim în mod constant recunoscători pentru toate lucrurile de-a lungul încercărilor vieții. Boala, dezamăgirea și pierderea oamenilor pe care-i iubim apar uneori în viețile noastre. Necazurile noastre pot face să ne fie greu să ne vedem binecuvântările și să apreciem binecuvântările pe care Dumnezeu le păstrează pentru noi în viitor.

Deoarece avem tendința de a considera că lucrurile bune care se întâmplă ni se cuvin, este o provocare să ne numărăm binecuvântările. Când ne pierdem casa, hrana sau căldura prietenilor și a familiei, înțelegem cât de recunoscători ar fi trebuit să fim atunci când le aveam.

Mai presus de toate, uneori ne este greu să fim îndejuns de recunoscători pentru cele mai minunate daruri

pe care le primim: nașterea lui Isus Hristos, ispășirea Sa, promisiunea învierii, ocazia de a ne bucura de viața eternă împreună cu familiile noastre, restaurarea Evangheliei, preoția și cheile sale. Numai cu ajutorul Duhului Sfânt putem începe să simțim ce înseamnă aceste binecuvântări pentru noi și pentru cei pe care-i iubim. Și numai atunci putem spera să fim recunoscători pentru toate lucrurile și să evităm să-L ofensăm pe Dumnezeu prin nerecunoștința noastră.

Trebuie să ne rugăm pentru ca Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, să ne ajute să ne vedem în mod clar binecuvântările, chiar în timp ce trecem prin încercări. El ne poate ajuta, prin puterea Spiritului, să recunoaștem și să fim recunoscători pentru binecuvântările pe care nu le apreciem. Ceea ce m-a ajutat pe mine cel mai mult a fost să-L întreb pe Dumnezeu în rugăciune: „Vei vrea, Te rog, să mă îndrumi către cineva pe care să-l pot ajuta în numele Tău?”. Ajutându-L pe Dumnezeu să-i binecuvânteze pe alții, mi-am văzut propriile mele binecuvântări mai îndeaproape.

Odată, mi s-a răspuns la rugăciunea mea atunci când un cuplu, pe care nu-l cunoșteam dinainte, m-a invitat să merg la un spital. Acolo, am găsit un bebeluș atât de mic încât îl puteam ține în mână. În doar câteva săptămâni de viață avusese mai multe operații. Doctorii le

spuseseră părinților că era nevoie de o operație mai dificilă pentru ca inima și plămânii să susțină viața celui copilăș al lui Dumnezeu.

La cererea părinților, i-am dat bebelușului o binecuvântare a preoției. Binecuvântarea a inclus promisiunea că viața îi va fi prelungită. Mai mult decât darea unei binecuvântări, eu însumi am primit binecuvântarea unei inimi mai recunoscătoare.

Cu ajutorul Tatălui nostru, noi, toți, putem alege să simțim mai multă recunoștință. Îl putem ruga pe El să ne ajute să ne vedem mai clar binecuvântările, indiferent de împrejurări. În acea zi, eu am apreciat, ca niciodată, miracolul prin care lucrau propria mea inimă și plămânii. Am mulțumit pe drumul spre casă pentru binecuvântările copiilor mei, despre care, puteam vedea mai clar că erau miracole ale bunătății lui Dumnezeu și a oamenilor buni din jurul lor.

Mai presus de toate, am simțit recunoștință pentru dovada că ispășirea lucra în viețile acelor părinți îngrijiți și în mine. Am văzut speranța și dragostea pură a lui Hristos strălucind pe fețele lor, chiar în timpul teribilei lor încercări. Și am simțit dovada pe care dumneavoastră o puteți avea dacă îl rugați pe Dumnezeu să vă arate că ispășirea vă poate permite să simțiți speranță și dragoste.

Noi, toți, putem alege să aducem mulțumiri în rugăciune și să-L rugăm pe Dumnezeu să ne îndrume pentru a sluji celorlalți pentru El – mai ales în acest moment al anului când sărbătorim nașterea Salvatorului. Dumnezeu, Tatăl, L-a dat pe Fiul Său, iar Isus ne-a dat ispășirea, cel mai mare dar dintre toate (vezi D&L 14:7).

A aduce mulțumiri prin rugăciune ne poate permite să vedem măreția acestor binecuvântări și a tuturor celorlalte binecuvântări ale noastre și, astfel, să primim darul unei inimi mai recunoscătoare.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Scrierea experiențelor și a binecuvântărilor ne poate ajuta să ni le amintim și ne asigură ceva la care să ne raportăm în trecut. Gândiți-vă să le cereți celor cărora le predați să scrie lucrurile pentru care sunt recunoscători

– pentru a-i ajuta să-și amintească binecuvântările pe care le-au primit, să recunoască binecuvântările din prezent și să aștepte binecuvântările din viitor.

De asemenea, puteți să-i încurajați pe cei cărora le predați, să urmeze exemplul președintelui Eyring și să-L roage pe Tatăl Ceresc să-i îndrume către cineva pe care să-l poată ajuta sau sluji.

TINERET

Îndepliniți o sarcină care să dovedească recunoștință

de John Hilton III și Anthony Sweat

Nu numai să vorbim despre numărarea binecuvântărilor – ci să o și facem! Scrieți o listă cu 100 de lucruri pentru care sunteți recunoscători. Dacă vi se pare prea mult, încercați următoarele:

1. scrieți zece calități fizice pentru care sunteți recunoscători;
2. scrieți zece posesiuni materiale pentru care sunteți recunoscători;
3. scrieți numele a zece oameni care sunt în viață și cărora le sunteți recunoscători;
4. scrieți numele a zece oameni decedați cărora le sunteți recunoscători;
5. scrieți zece lucruri legate de natură pentru care sunteți recunoscători;
6. scrieți zece lucruri legate de ziua de azi pentru care sunteți recunoscători;
7. scrieți zece lucruri de pe pământ pentru care sunteți recunoscători;
8. scrieți zece invenții moderne pentru care sunteți recunoscători;
9. scrieți zece alimente pentru care sunteți recunoscători;
10. scrieți zece lucruri legate de Evanghelie pentru care sunteți recunoscători.

Când facem o astfel de listă, descoperim că o listă cu 100 de lucruri este doar începutul tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Credință • Familie • Alinare

O sferă extinsă de acțiune

Studiați acest material și, dacă este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să vă întăriți surorile și să faceți ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

Domnul, Biserica Sa, familiile și comunitățile au nevoie de influența femeilor neprihănite. De fapt, vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „fiecare soră din această Biserică, după ce a făcut legămintele cu Domnul, are un mandat divin de a ajuta la salvarea sufletelor, de a conduce femeile lumii, de a întări căminele Sionului și de a clădi împărăția lui Dumnezeu”¹.

Unele surori se pot întreba dacă ele pot îndeplini asemenea obiective înalte. Dar, așa cum Eliza R. Snow (1804–1887), a doua președintă generală a Societății de Alinare, a explicat: „Nu este nicio soră atât de izolată și cu o sferă atât de îngustă, încât să nu poată face foarte mult pentru stabilirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ”². Sora Snow ne-a învățat, de asemenea, că Societatea de Alinare a fost organizată „pentru îndeplinirea oricărei lucrări bune și nobile”³.

Participarea la Societatea de Alinare mărește sfera noastră de influență, oferindu-i fiecărei surori ocazia de a clădi credința, de a întări familiile și căminele și de a oferi slujire atât acasă, cât și peste tot în lume. Și, din fericire, eforturile noastre ca persoane individuale și în cadrul Societăților de Alinare nu trebuie să fie mari și copleșitoare,

ci ele trebuie să fie bine chibzuite și consecvente. Practicile, obiceiurile drepte, cum ar fi rugăciunea personală și în familie, studiul zilnic al scripturii și îndeplinirea cu conștiințiozitate a chemărilor Bisericii, vor ajuta la mărirea credinței și construirea împărăției Domnului.

Surorilor care se întreabă dacă aceste contribuții aparent neînsemnate schimbă ceva, vârstnicul Ballard le declară: „Fiecare soră care susține adevărul și neprihănirea diminuează influența răului. Fiecare soră care își întărește și protejează familia face lucrarea lui Dumnezeu. Fiecare soră care trăiește ca o femeie a lui Dumnezeu devine un far care-i călăuzește pe alții și plantează semințele unei influențe neprihănite care vor fi recoltate în deceniile care vin”⁴.

Din istoria noastră

Eliza R. Snow, care a slujit ca secretară atunci când a fost organizată Societatea de Alinare în Nauvoo, a fost chemată de președintele Brigham Young (1801–1887) să călătorească peste tot unde era Biserica, ajutând episcopii să organizeze Societatea de Alinare în episcopiile lor.

Sora Snow ne-a învățat: „Dacă oricare dintre fiicele și mamele din Israel se simte puțin limitată în sfera ei prezentă de influență, va găsi acum un scop amplu pentru fiecare

putere și abilitate de a face bine, cu care ea este înzestrată cu generozitate... Președintele Young a creat posibilitatea unei mari și utile capacități de acțiune”⁵.

NOTE

1. M. Russell Ballard, „Women of Righteousness”, *Liahona*, dec. 2002, p. 39.
2. Eliza R. Snow, „An Address”, *Woman's Exponent*, 15 sept. 1873, p. 62.
3. Eliza R. Snow, „Female Relief Society”, *Deseret News*, 22 apr. 1868, p. 81.
4. M. Russell Ballard, *Liahona*, dec. 2002, p. 39.
5. Eliza R. Snow, *Deseret News*, 22 apr. 1868, p. 81.

Din scripturi

1 Corinteni 12:4–18; 1 Timotei 6:18–19; Mosia 4:27; Articolele de credință 1:13

Ce pot face eu?

1. În ce mod pot eu să ajut surorile pe care le vizitez să recunoască și să acționeze conform capacității lor de a fi o influență neprihănită?
2. În ce mod îmi pot folosi darurile și talentele mele unice pentru a-i binecuvânta pe alții?

Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.